

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 42 PŽ-3949/2022-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izjavitelja, i Marine Veljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom STARČEVIĆ, d.o.o. u stečaju, OIB 06989595644, Slavonski Brod, Juraja Dobrile b.b., odlučujući o žalbama stečajnog dužnika i stečajnog upravitelja ZDRAVKA KUZMIĆA, OIB 42435648261, Zagreb, Horvatovac 13, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-516/2011-206 od 24. kolovoza 2022., u sjednici vijeća održanoj 12. listopada 2022.

r i j e š i o   j e

Odbijaju se žalbe stečajnog dužnika i stečajnog upravitelja kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-516/2011-206 od 24. kolovoza 2022. u točki I. b) izreke te u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo računovodstvu suda, po pravomoćnosti toga rješenja, iznos naveden u točki I. a) izreke prenijeti na poslovni račun stečajne mase stečajnog dužnika.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem određeno je da se iz iznosa od 1.113.883,50 kn ostvarenog prodajom nekretnina upisanih u zk.ul. 5209 k.o. Slavonski Brod, pobliže označenih u izreci namiruje: a) stečajna masa stečajnog dužnika po osnovi troškova unovčenja u iznosu od 267.607,07 kn / 109.093,58 eura i b) tražbina razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb u iznosu od 821.965,56 kn / 109.093,58 eura u cijelosti te djelomično tražbina u iznosu od 24.310,87 kn / 3.226,61 eura (točka I. izreke). Računovodstvu suda je naloženo isplatiti ta sredstva na njihove bankovne račune (točka II. izreke). Utvrđeno je da tražbina razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, koja je uzeta pri diobi, u preostalom dijelu ostaje nenamirena (točka III. izreke) te da u cijelosti ostaju nenamirene ostale osigurane tražbine razlučnog vjerovnika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, te razlučnih vjerovnika Marije Starčević iz Slavonskog Broda, Vladimira Starčevića iz Slavonskog Broda i Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave Slavonski Brod (točka IV. izreke).

2. Prvostupanjsko rješenje je doneseno primjenom odredbi čl. 164.a i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ), u vezi s odredbom čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15).

3. Protiv dijela toga rješenja, pravovremene žalbe su podnijeli stečajni dužnik i stečajni upravitelj.

4. Stečajni dužnik je podnio žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava iz koje sadržajno proizlazi da je podnosi protiv točke I. b) izreke rješenja, u odnosu na odbijanje pojedinih troškova unovčenja nekretnine, a u razmjernom dijelu u kojem se namiruje tražbina razlučnog vjerovnika te protiv dijela točke II. izreke rješenja kojim je naloženo računovodstvu suda da iznos naveden u točki I. a) izreke rješenja prenese na poslovni račun stečajne mase. Prigovara obračunatim troškovima unovčenja u dijelu u kojem je prvostupanjski sud odbio namiriti neke od tih troškova, tj. u razmjernom dijelu u kojem se namiruje tražbina razlučnog vjerovnika, konkretno trošak PDV-a (5.674,48 kn) i trošak komunalne naknade za nekretninu stečajnog dužnika upisanu u zk.ul. 2044. k.o. Slavonski Brod (5.381,43 kn). Čini nespornim da trošak PDV-a ne predstavlja izravni trošak unovčenja nekretnine, što je uostalom ustanovio i prvostupanjski sud, ali ističe da navedeno nije ni tvrdio. Pojašnjava da predmetni trošak predstavlja poreznu obvezu nastalu nakon otvaranja stečajnog postupka u vezi s poslovanjem stečajnog dužnika te da zbog nepotpune dokumentacije ne može biti siguran na što se točno odnosi, ali da je neupitno da tereti cijelu stečajnu masu, a ne samo prodanu nekretninu, zbog čega je u obračunu troškova i iskazan u alikvotnom iznosu prema cijeloj stečajnoj masi. Vezano za trošak komunalne naknade, smatra da i taj trošak treba teretiti cijelu stečajnu masu i to zato što radi njegovog namirenja postoje evidentirane neizvršene osnove za plaćanje kod FINA-e koje će se izvršiti čim na račun stečajnog dužnika budu uplaćena sredstva iz diobene mase ostvarena prodajom nekretnine, neovisno o tome što navedeni trošak nije nastao u vezi s prodanom, već drugom nekretninom stečajnog dužnika. Uz navedeno, smatra da je sud trebao odrediti da se troškovi unovčenja, umjesto na poslovni račun stečajne mase stečajnog dužnika, prenesu na račun sudskog depozita kako ne bi došlo do poremećaja u prvenstvu redoslijeda naplate obveza stečajne mase. To zato jer će FINA odmah po primitku iznosa troškova unovčenja zaplijeniti dio tih sredstava i prenijeti ih na račune ovrhovoditelja čije su tražbine zavedene u Očevidniku, što znači da će se tražbine tih ovrhovoditelja, premda ne pripadaju u troškove stečajnog postupka, naplatiti prije troškova nagrade stečajnog upravitelja, troškova knjigovodstva i drugih troškova koji bi trebali imati prvenstvo pri namirenju sukladno odredbi čl. 205. st. 1. Stečajnog zakona. Predložio je preinačiti rješenje u pobijanom dijelu, a podredno ga ukinuti.

5. Stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić je podnio žalbu iz koje sadržajno proizlazi da je podnosi protiv točke I. b) izreke rješenja, u odnosu na djelomično odbijen zahtjev za isplatu nagrade za njegov rad, a u razmjernom dijelu u kojem se namiruje tražbina razlučnog vjerovnika. Smatra da mu je sud neosnovano umanjio nagradu za 10% samo zato jer nije radio na ispitivanju tražbina. Tvrdi da je posao koji je obavio nakon što je preuzeo stečajni postupak bio daleko složeniji od samog

ispitivanja tražbina jer je zbog kompleksnih odnosa između bivših članova stečajnog dužnika i povezanih društava trebalo pribavljati potrebne isprave, angažirati vještake i odvjetnike, komunicirati s državnim institucijama, bankama, komunalnim poduzećima, zainteresiranim kupcima i bivšim članovima društva te poduzimati cijeli niz radnji kako bi se unovčila imovina stečajnog dužnika. Također, smatra da je prvostupanjski sud pogrešno postupio i kada je tako umanjenu nagradu odredio u razmjernom iznosu u kojem prodane nekretnine sudjeluju u vrijednosti cjelokupne stečajne mase. To zato jer je člankom 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima propisano da se nagrada stečajnom upravitelju obračunava s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase. Dakle mjerodavna je vrijednost unovčene, a ne ukupne stečajne mase. Predložio je preinačiti rješenje u pobijanom dijelu.

6. Žalba stečajnog dužnika nije osnovana.

7. Žalba stečajnog upravitelja Zdravka Kuzmića nije osnovana.

8. Nakon što je prvostupanjsko rješenje ispitano u pobijanom dijelu na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ono pravilno i osnovano na zakonu.

9. Nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelji u žalbi ni ne ukazuju na određene povrede postupka.

10. Imajući u vidu žalbene razloge, pravilno je prvostupanjski sud, sukladno određenju iz čl. 164.a st. 2. SZ-a, iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina na kojima postoji razlučno pravo, izdvojio iznos od 267.607,07 kn prema pravilima iz čl. 170. SZ-a u stečajnu masu, a potom namirio tražbinu razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d, Zagreb, u iznosu od 821.965,56 kn po osnovi založnog prava uknjiženog pod poslovnim brojem Z-2543/01, a po osnovi Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama poslovni broj Ou-142/01 od 08. svibnja 2011. u cijelosti te u iznosu od 24.310,87 kn po osnovi založnog prava uknjiženog pod poslovnim brojem Z-5195/02, a po osnovi ovjerenog Sporazuma o osiguranju novčane tražbine poslovni broj Ou-1145/02 od 9. listopada 2002. s osnove dijela zateznih kamata.

11. Neosnovani su žalbeni navodi stečajnog dužnika o potrebi priznavanja troškova PDV-a kao indirektnih troškova unovčenja. S obzirom na to da žalitelj nije u mogućnosti točno konkretizirati osnovu te porezne obveze niti je potkrijepiti odgovarajućim ispravama, to je pravilno prvostupanjski sud, premda iz drugih razloga, zahtijevane troškove ocijenio neopravdanim.

12. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da se ni troškovi komunalne naknade za nekretnine u Ulici Mile Budaka, upisane u u zk. ul. 2004. k.o. Slavonski Brod ne mogu razmjerno namiriti iz cijene postignute prodajom nekretnina na kojima postoji razlučno pravo. Suprotno žalbenim navodima, predmetno se ne radi o troškovima koji mogu teretiti cijelu stečajnu masu jer nisu ni nastali radi cjelokupne stečajne mase. Iz pravnog shvaćanja ovog suda prihvaćenog na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008., između ostalog, proizlazi da se troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari na kojem postoji razlučno pravo. Prema navedenom shvaćanju, trebalo bi se raditi o takvim troškovima koji su nastali radi provođenja stečajnog postupka, odnosno, koji su potrebni da bi se stečajni postupak provodio, što se za troškove komunalne naknade vezane uz nekretninu stečajnog dužnika upisanu u zk. ul. 2004. k.o. Slavonski Brod ne može reći. Naime, svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi (npr. nagrada i troškovi stečajnog upravitelja, knjigovodstveni servis, trošak vođenja žiro-računa kod banke, najam poslovnog prostora u kojemu je sjedište stečajnog dužnika i slično) namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava. Slijedom navedenog, trošak komunalne naknade koji nije u vezi s prodanom nekretninom na kojoj postoji razlučno pravo, ne smatra se općim troškom koji se namiruje razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase. Stoga ni u tom pravcu istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani.

13. Nisu osnovani ni žalbeni navodi stečajnog dužnika da je sud trebao naložiti da se troškovi unovčenja, umjesto na poslovni račun stečajnog dužnika, prenesu na račun sudskog depozita kako bi se time onemogućila prvenstvena naplata tražbina vjerovnika stečajne mase koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka, a zavedene su u Očevidniku o redoslijedu naplate. Troškovi unovčenja ne predstavljaju tražbine čije je izdvajanje regulirano odredbama čl. 87.a SZ-a, pa nema osnove da se oni polože kod suda. Osim toga, upravo bi takvim postupanjem bio izigran redoslijed prvenstva naplate obveza stečajne mase upisanih u Očevidnik predviđen odredbom čl. 18. st. 3. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Suprotno žalbenim navodima, prvenstvo pri namirenju u konkretnom slučaju nije ostvarivo ni kroz odredbu čl. 205. st. 1. SZ-a jer je njome propisani redoslijed namirenja vjerovnika stečajne mase vezan uz situaciju kada je pokrenut postupak obustave stečajnog postupka zbog nedostatnosti stečajne mase.

14. Pravilno je prvostupanjski sud, uvažavajući sva tri kriterija iz odredbe čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15) umanjio nagradu za rad stečajnom upravitelju za 10%. Upravo je procjenom složenosti i obujma poslova koje je stečajni upravitelj stvarno obavio kako bi se unovčila imovina stečajnog dužnika, a vodeći pritom računa o tome da u ovom stečajnom postupku nije radio i na ispitivanju tražbina (to je učinio raniji stečajni upravitelj) pravilno ocijenio prvostupanjski sud da zbog toga

postoje pretpostavke za navedeno umanjenje nagrade. Ukazuje se da je takvo ovlaštenje suda da nagradu stečajnom upravitelju umanja razmjerno (ne)obavljenim poslovima podržano i pravnim shvaćanjem ovog suda koje je prihvaćeno na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26. listopada 2021.

14.1. Što se pak tiče utvrđivanja tako umanjene nagrade razmjerno vrijednosti unovčenih nekretnina (tj. vrijednosti unovčene stečajne mase) u odnosu na ostalu stečajnu masu, navedeno je pravilno s obzirom na to da se radi o troškovima koji su u vezi kako sa stvarima na kojima postoji razlučno pravo tako i s cjelokupnom stečajnom masom.

15. Zbog toga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a, trebalo odbiti žalbe stečajnog dužnika i stečajnog upravitelja kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu.

Zagreb, 12. listopada 2022.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb313-df29e**

Kontrolni broj: **0dc65-612f0-ce3fd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.